

و انسانی و تجهیز کارگاه و کارخانه‌های خود را انجام دادند. این در حالی است که این شرکت‌ها در صورت اثبات محصولات خود در بازار داخلی می‌توانند به نفوذ در بازار کشورهای همسایه و خارجی نیز فکر کنند، لذا یکی از ویژگی‌های مهم فن‌بازاری که خردادماه امسال برگزار کردیم، تقابل نیازمند خدمت و برآورنده نیاز در محیط نمایشگاه بود.»

روش‌های سنتی در برابر شرکت‌های دانش‌بنیان

از مقاومت‌های احتمالی مدیران شهری برای قرار داد بستن با شرکت‌های دانش‌بنیان و استفاده از فناوری‌های نوین که می‌پرسم، فرهادی سری تکان می‌دهد و می‌گوید: «در برخی مواقع منافع اقتصادی شخص سومی در مجموعه مدیریت شهری ایجاب می‌کند که سازمان همچنان با همان روش‌های سنتی و قدیمی جلو برود، به عنوان نمونه شما کارخانه تولید آسفالتی را در نظر بگیرید که با استفاده از فناوری‌های روز موفق به تولید آسفالتی شده است که به جای دو سال، ده سال عمر مفید دارد، در این شرایط برخی افراد در بدنه شهرداری و حتی کارخانه‌های سنتی تولید آسفالت به دلیل به خطر افتادن منافع مالی و کاری‌شان، جلوی پای مدیریت شهری و کارخانه‌ای که بر پایه اصول فناوری حرکت می‌کند، سنگ اندازی می‌کنند و اجازه نمی‌دهند آسفالت جدید جایگزین آسفالت سنتی شود.»

راهکارهای مقابله با موانع تولید ثروت از دانش

وی درباره راه حال مواجهه با این مسئله توضیح می‌دهد: «در اینجاست که نقش حاکمیت پررنگ‌تر می‌شود و حاکمیت می‌تواند با ورود به جریان و وضع قوانین و در نظر گرفتن تسهیلات، ضمن انجام نظارت‌های بیشتر به نحوی برخورد کند که با ورود فناوری‌های جدید و قوی‌تر زیر مجموعه‌ها از به کارگیری فناوری قدیمی منع شوند، این کار باید در بخش‌های دولتی و نهادهای عمومی مانند شهرداری‌ها با شدت بیشتری انجام شود چرا که بخش خصوصی به صورت خودکار به سمتی حرکت می‌کند که هزینه کمتری پرداخت و ارزش افزوده بیشتری حاصل کند، بخش خصوصی خود ناظر بر عملکرد مجموعه‌اش است و نظارت و اعمال نظر برای استفاده از فناوری‌های جدید باید در مجموعه‌های دولتی و نهادهای عمومی صورت پذیرد.»

تجربه‌های دانش‌بنیان در شهرداری تهران

معاون علمی مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران اشاره‌ای نیز به برخی فناوری‌های جدید به کارگیری شده در سطح شهر تهران می‌کند و می‌گوید: «به عنوان مثال دیگر زمان استفاده از جدول‌های خیابان با عمر مفید سه یا چهار سال گذشته است و می‌توان با به کارگیری فناوری نانو جداولی را استفاده کرد که عمر مفیدی بالغ بر ۲۰ سال داشته باشند، کاری که امروز در برخی مناطق آغاز شده است اما اینکه چرا این علم و فناوری در تمامی بخش‌های مدیریت شهری و مناطق شهرداری به کارگیری نمی‌شود، موضوعی است که باید بررسی و علت‌یابی شود.»

وی در مثال‌هایش به موضوع واردات برخی فناوری‌ها در گذشته اشاره می‌کند و می‌گوید: «در بسیاری از موارد مانند قرارداد تولید تشک‌های آتش‌نشانی، پیش از این شهرداری نیاز خود را از شرکت‌های خارجی تأمین می‌کرد اما در این نمایشگاه با بومی‌سازی فناوری نه تنها به سودآوری ارزی دست یافتیم بلکه به نوعی در کشور اشتغال پایدار نیز ایجاد کردیم.»

فعلاً فقط فرهنگ‌سازی!

از فرهادی می‌پرسم «آیا در مجموعه مدیریت شهری تهران قوانینی وضع شده تا مدیران را مجبور به استفاده از فناوری‌های نوین نماید؟» پاسخی که می‌دهد منفی است و می‌گوید: «در حال حاضر هیچ اجباری برای استفاده شهرداری‌ها از فناوری‌های نوین

وجود ندارد و مدیران شهری به دلخواه خود می‌توانند اقدام به بهره‌گیری از فناوری‌های روز داخلی کنند.»

به گفته فرهادی، شهرداری تهران در شرایط فعلی تنها به دنبال فرهنگ‌سازی است و قصد ندارد مدیر یا مجموعه‌ای را مجبور به کاری کند.

اولین قدم: شناسایی نیازهای فناورانه

در ادامه صحبت‌هایمان به نحوه برگزاری فن‌بازار شهرداری می‌رسیم، فرهادی می‌گوید: «اولین کاری که انجام دادیم شناسایی نیازهای فناورانه مجموعه مدیریت شهری و به موازات آن شرکت‌های دانش‌بنیان و صاحب محصولات فناورانه‌ای بود که قادر به رفع نیازهای مجموعه مدیریت شهری بودند.»

در این نمایشگاه که با همکاری پارک علم و فناوری دانشگاه تهران برگزار شد تنها شرکت‌هایی برای حضور در نمایشگاه انتخاب شدند که جای خالی محصولاتشان احساس می‌شد، محصولاتی که مورد نیاز مجموعه مدیریت شهری است اما هنوز به تولید انبوه نرسیده است.

فرهادی توضیح می‌دهد: «به طور موازی از مجموعه مدیریت شهری نیز خواستیم تا تمامی نیازهای فناورانه خود را که تا به حال راه‌حلی برای آن پیدا نکرده بودند را در قالب لیستی به ما معرفی کنند، این لیست تنها محدود به نیازهای بدون راه‌حل نمی‌شد بلکه از مجموعه مدیریت شهری خواستیم تا علاوه بر این لیستی نیز از نیازهای فناورانه خود که تا امروز توسط شرکت‌های خارجی برآورده می‌شد، نیز ارائه کنند.»